

EVA DUIJVESTEIN

'HOE MOE IK OOK BEN, IK WACHT OP JAN JAAP'

HET DUURDE EEN HALF JAAR VOORDAT ZE HEM ZOENDE, MAAR VANAF DAT MOMENT WIL ACTRICE EVA DUIJVESTEIN (33) NIETS LIEVER DAN OUD WORDEN MET CABARETIER JAN JAAP VAN DER WAL. "HET KLINKT MISSCHIEN TUTTIG, MAAR IK VOEL ME GEWOON HEEL GELUKKIG."

EVA'S FAVORIETEN

MUZIEK Feist: "Rustige muziek van een vrouwelijke zangeres, maakt me altijd vrolijk."

ACTEUR Sean Penn

ACTRICE Meryl Streep

FILM Desi: "Een heel mooie documentaire."

RESTAURANT Ciel Bleu in het Okura in Amsterdam: "Onbetaalbaar, maar goddelijk", en Sushisamba in New York.

BOEK 'Haar naam was Sara': "Ik heb het net uit en is een echte aanrader."

TELEVISIEPROGRAMMA "Ik kijk weinig televisie, soms naar 'Dit was het Nieuws' met Jan Jaap of naar Zembla of Pauw en Witteman."

"In juni 2006 was ik met een vriend op vakantie in Noorwegen. We zaten voor de tent worstjes te barbecuen toen hij tegen me zei: 'Volgens mij ben je gewoon enorm verliefd op Jan Jaap.' Op dat moment kon ik niet anders dan bekennen, stapelverliefd was ik.

Ik ontmoette Jan Jaap (van der Wal, cabaretier, red.) een paar maanden eerder in de kroeg waar ik had afgesproken met een vriend. De volgende dag moest ik vroeg op voor een auditie in België, dus ik wilde het niet te laat maken. Dat mislukte. Ik raakte aan de praat met Jan Jaap en bleef tot vier uur 's nachts hangen. Geïntrigeerd was ik door deze super grappige, intelligente man met prachtige ogen. Maar verliefd? Nee, zo noemde ik dat nog niet. In de maanden erna spraken we regelmatig af. En na een half jaar nadat ik hem had ontmoet, was het zover: onze eerste zoen.

Ik val niet op van die standaard 'mooie mannen', van die knappe surfdudes. Ik voel me aangetrokken tot buitenbeentjes. In vorige relaties waren dat vaak mannen met problemen. Dat maakte een relatie niet makkelijk. Met Jan Jaap was het gevoel vanaf het eerste moment totaal anders. Over hem heb ik nooit getwijfeld: hij is de man met wie ik oud ga worden, dat weet ik zeker. Vanaf die eerste zoen zijn we onafscheidelijk. Een jaar later kochten we een huis. Het voelde meteen helemaal goed. Het liefste zou ik altijd bij hem zijn. Dat kan ik ook, ik erger me nooit aan hem. Ruziemaken doen we vrijwel nooit. Natuurlijk hebben we soms een discussie over wie er wc-papier had moeten halen, maar er is niets waar we het niet rustig met elkaar over kunnen hebben. Door ons werk leiden we een onregelmatig leven. Nu ben ik bijvoorbeeld aan het repeteren en speelt Jan Jaap 's avonds. Dan lopen we elkaar dus mis.

Maar hoe moe ik ook ben, ik wacht bijna altijd tot hij thuiskomt. Dan zit ik klaar met wijn en toastjes. Jan Jaap is een wijnkenner, hij weet altijd precies wat hij moet bestellen. Gisteren nog, toen we uit eten waren bij een Italiaans restaurant, hebben we zulke heerlijke rode wijn gedronken. Thuis dook hij meteen achter de computer om uit te vinden waar de wijn te koop is en wat-ie kost. Het viel mee, hij was maar zestien euro per fles.

We genieten samen van het leven. Dat moet ook, want het is zo voorbij. Daar ben ik bewust van geworden door het overlijden van mijn goede vriendin Frédérique Huydts. Frédérique en ik speelden samen in de tv-serie *Meiden van de Wit*. Zij, Angela Schijf en ik noemden elkaar 'zusje'. Zo voelde het ook, we waren heel close.

Op 3 april, de sterfdag van Frédérique, organiseren we - haar vrienden - een herdenkingsfeestje. Vorig jaar was het bij mij thuis, met dertig man. Dan halen we herinneringen op en drinken we op Frédérique. Die keer lieten we een Thaise geluksballon voor haar op. Vorige week droomde ik over haar. Ze had lang haar en ik kon haar vasthouden. In mijn droom riep ik steeds tegen haar dat ik het zo heerlijk vond om haar aan te raken. Zij antwoordde heel nuchter dat ik even normaal moest doen. En ze zei dat ze Jan Jaap knap vond. Natuurlijk weet ik dat het niet echt was,

maar ik vond het toch fijn om haar zo even te 'zien'. Ze zei ook dat ze het fijn vond dat ik nog steeds zo'n goed contact heb met haar ouders John en Marjan. Op de set had ik destijds weinig tijd, maar Frédérique drong erop aan dat ik hen zou ontmoeten. Net zoals haar vriendin Lien. Haar nummer sloeg ik al bij onze eerste ontmoeting in mijn mobiel op onder 'grote zus'. Lien is een fantastische, warme, lieve vrouw, die ik inmiddels ook tot een van mijn beste vriendinnen reken. Ze is afgelopen zomer ook met Jan Jaap en mij en een groep vrienden mee geweest op vakantie naar Italië. En bij de ouders van Frédérique vier ik elk jaar Kerstmis.

Met mijn eigen ouders heb ik ook een goede band. Met mijn moeder kon ik altijd al over van alles praten, met mijn vader is dat iets van de laatste jaren, sinds hij het minder druk heeft met werk. Mijn moeder komt van Curaçao, daar heeft ze ooit mijn vader ontmoet. Ze is een gastvrije vrouw die er haar hand niet voor

'HET IS FIJN
DAT IK MIJN
OVERLEDEN
VRIENDIN IN
MIJN DROOM
KAN ZIEN'

omdraait om twee uur van tevoren te bedenken dat ze een verjaardagsfeest geeft en tientallen mensen uit te nodigen. Dat zorgzame heb ik van haar, wij geven ook regelmatig etentjes. Dan kook ik voor vijftig man. Vitello tonato, courgettesoep, kippenpootjes uit de oven en mijn beroemde pasta met ballen.

Mijn moeder was opgeleid tot kleuterjuf, maar bleef thuis toen ze ons kreeg. Ik heb warme herinneringen aan de middagen dat ze klaar zat met thee en koekjes na schooltijd. We woonden op de grens tussen Delft en Rijswijk. We hadden een fantastische tuin. Mijn vader was hoogleraar en werkte veel, maar als hij thuis was, maakte hij voor mijn broer en mij hutten van wilgentakken. In de zomer groeiden die dan dicht en hadden wij ons 'huisje'. Fantastisch vond ik dat.

Het liefst ging ik naar school in een kleurige Antilliaanse jurk met kant, dan kreeg ik veel aandacht van de jongetjes uit mijn klas. Ik speelde ook graag cowboy of heks. Toen zat het er kennelijk al een beetje in dat ik rollen wilde spelen. Dat ik later echt actrice wilde worden, besloot ik op mijn elfde. Ik speelde in toneelstukken op school en kan me herinneren dat ik vooral het applaus erna zo heerlijk vond. Jaren later voelde een bezoek aan de open dag van de toneelschool in Arnhem als thuiskomen. Dit was wat ik wilde in mijn leven en waarvoor ik wilde gaan.

Mijn ouders zijn pas gescheiden. Vorige week tekenden ze de scheidingspapieren. Een verrassing was het voor niemand, drie jaar geleden ging mijn vader al ergens anders wonen. Inmiddels hebben ze allebei een nieuwe relatie. Ik zie dat ze gelukkig zijn, dus verdrietig maakt het me niet. Ze waren ook te verschillend: mijn moeder erg emotioneel, mijn vader soms te rationeel. Echte tegenpolen. Het verbaast me eigenlijk dat ze zo lang bij elkaar zijn gebleven. Een van hen moest altijd water bij de wijn doen. Al in kleine dingen: mijn vader wilde graag dingen buitenshuis ondernemen, mijn moeder was juist een huismus. Ik heb dat al die jaren zien gebeuren en me voorgenomen dat ik zo'n relatie niet wil. Natuurlijk wil ik ook best water bij de wijn doen, maar zo veel, nee, dat niet.

Gelukkig zijn Jan Jaap en ik gelijkgestemden. We voelen elkaar goed aan, begrijpen elkaar. Hij weet ook een beetje hoe mijn baan

in elkaar steekt. Als ik bezig ben met een project, ben ik ook alleen maar daarmee bezig. En als er een première aankomt, loopt het stresslevel bij mij omhoog en kun je me maar beter met rust laten. Hij weet dat en hij houdt er rekening mee. Daarom heb ik er alle vertrouwen in dat wij ook de volgende stap met elkaar kunnen nemen: kinderen krijgen. Jan Jaap wordt vast een drukke, maar erg

leuke vader. En ik word vast ooit een lieve, rechtvaardige moeder."

'IK HEB ER ALLE VERTROUWEN IN DAT WE SAMEN AAN KINDEREN BEGINNEN'

EXTREEM: HET VERHAAL

Extreem gaat over de drie vriendinnen Marjorie (Birgit Schuurman), Terry (Eva Duijvestein) en Patricia (Jennifer Hoffman) die samen een huis delen. Als Marjorie een keer alleen thuis is, staat ze oog in oog met een volslagen onbekende man. Hij lijkt eerst onschuldig, maar langzaam maar zeker dringt hij zich aan haar op tot hij haar uiteindelijk

lijkt probeert te verkrachten. Toch slaagt ze erin hem te overmeesteren, waardoor ze de hele situatie omdraait. Hij is nu aan haar overgeleverd. Wanneer Terry en Patricia thuiskomen, is de chaos compleet. Wat nu? Wat doen ze met hem? Wie is nu het slachtoffer van wie? Zullen ze de politie bellen en het risico lopen niet geloofd te worden? Zullen ze hem vermoorden en dan even laag als hij zijn? Eva: "Het is een stuk dat al eerder is uitgevoerd, maar we hebben er samen met regisseur Sarah Moeremans iets heel nieuws van gemaakt. Sarah is wel echt de regisseur, maar we hebben samen veel geïmproviseerd. Het stuk draait om een heftig thema, het is soms spannend, maar ook absurdistisch en grappig. Met Jennifer en Birgit klikt het goed, we leren elkaar steeds beter kennen en spelen graag met elkaar."

Meer info en speeldata vind je op www.mtv.nl/extreem.

De liefde...
ja ja...
de liefde!
Eva

EVA IN HET KORT

Eva werd geboren op 19 december 1976 in Delft. Haar eerste rollen kreeg ze in series als *M'n dochter en ik*, *Westzijde Posse*, *12 steden*, *13 ongelukken*. en *Onderweg naar Morgen*. Daarna volgde ze de toneelschool in Arnhem. In 2002 schitterde ze in *Meiden van de Wit*, waarvoor ze een Academy Award won. *Jiskefet* en *Parels en Zwijnen* volgden. Haar filmdebuut maakte ze in *Simon*. Momenteel is ze te zien als receptioniste in *De Co-Assistent* en op het toneel in het stuk *Extreem*.